

ВРАЧ КАСБИЙ МАҲОРАТИНИНГ ЎСИШИ ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОН СОҒЛИҚНИ САҚЛАШ ТИЗИМИНИ ШАКЛАНТИРИШ ОМИЛИ

<https://doi.org/10.24412/2181-1784-2022-23-425-430>

Мухторов Эркин Мустафоевич

Бухоро давлат педагогика институти проректори
психология фанлари номзоди, доцент

АННОТАЦИЯ

Мақолада врачлар касбий маҳоратининг шаклланиши, босқичлари ва ўсиши омиллари орасида рефлексиянинг роли түгрисида фикр юритилади. Муаллиф врач касбий маҳорати тузилмасида рефлексиянинг аҳамияти ва даражасига алоҳида эътибор қаратади.

Калит сўзлар: врач касбий маҳорати, рефлексия, врач рефлексияси.

АННОТАЦИЯ

В статье рассматривается роль проявление между становлением, этапами и факторами роста профессионального мастерства врачей. Особое внимание автор уделяет важности и уровню рефлексии в структуре профессиональных врачебных умений.

Ключевые слова: профессиональное мастерство врача, рефлексия, рефлексия врача.

ABSTRACT

The article discusses the role of reflection between the formation, stages, and growth factors of doctors' professional skills. The author pays special attention to the importance and level of reflection in the structure of medical professional skills.

Keywords: professional skill of a doctor, reflection, reflection of a doctor.

КИРИШ

2022-2026 йилларга мўлжалланган Ўзбекистон Республикасининг ривожланиш стратегиясида Соғлиқни сақлаш тизимини ривожлантиришга алоҳида аҳамият берилган. Бунинг сабаби мазкур стратегиянинг бош мсақсади инсон қадрини улуғлашдан иборат. Инсон қадрини улуғлаш эса унинг саломатлигини мустаҳкамлаш, касалликларнинг олдини олиш, жисмоний тарбия ва спортни ривожлантириш кабиларга боғлиқ.

Юқорида келтирилган вазифаларни бажариш мамлакатимиздаги врачлар, ҳамширалар ва барча тиббиёт ходимларининг малкаларини узлуксиз

такомиллаштириб бориши тақозо қиласи. Врачларнинг малакасини ошириш, уларнинг касбий маҳоратларини ўстириш тузилмавий хусусиятга эга бўлиб унинг таркибида психологик билим, кўникма ва уқувлар муҳим ўрин эгаллади.

Хозирги кунда тиббиёт ходимларининг кўпчилиги фикрига кўра дунёдаги барча касалликларнинг камидаги 80 фоизи психосоматик касалликлар ҳисобланади. Психосоматик касалликларнинг келиб чиқишида руҳий омил муҳим рол ўйнайди. Бундан чиқадиган хулоса шундан иборатки, беморни тўғри ва самарали даволаш учун врач тиббий-биологик билимлардан ташқари психологияга оид билимларни ҳам пухта ва чуқур эгаллаган бўлиши керак. Ана шундай билим ва кўникмаларсиз беморни самарали даволаш муаммо бўлиб қолади. Рефлексия инсон руҳиятининг муҳим таркибий қисмларидан бўлиб у инсон ички маънавиятининг яхлитлигини таъминлаб туришга хизмат қиласи [1].

МЕТОДЛАР

Мақолани тайёрлашда қўйидаги методикалардан фойдаланилди: (“Ўқитувчи шахси касбий деформациясини ташхислаш методикаси” (Орел В.Е., Андреев С.П.), “Ҳаёт мазмунини ўрганишга йўналтирилган тест” (Д.А.Леонтьев), “Ўзини намоён қилиш даражасини аниқлаш анкетааси” (Н.Ф.Калина) “Касбий қадриятлар” анкетаси (О.С. Ноженкин).

ОЛИНГАН НАТИЖАЛАР

Хозирги кунгача врач рефлексияси рефлексиянинг маҳсус тури сифатида ўрганилмаган. Мақолада врач рефлексияси рефлексиянинг алоҳида тури экани асосланган.

МУНОЗАРА

Врач фаолияти учун зарур бўлган билим ва кўникмалар мураккаб тузилмага эга бўлиб уларнинг орасида рефлексия алоҳида ўрин тутади. Мазкур тушунчанинг фанга кириб келиши буюк француз олимни Ренэ Декарт номи билан боғлиқ эди. Рефлексиянинг шахс такомилидаги аҳамиятини таъкидлар экан, Декарт “Ўзини ўрганишдан кўра самаралироқ машғулот йўқ”, деган эди. Хозирги давр психологиясида рефлексия ўзини ўрганиш, ўзини бошқариш, ўзини ривожлантириш йўналишларида талқин қилинади.

Мазкур атама ифодалайдиган ҳодисанинг турли жиҳатлари қадимги Юноностонлик олимлар Сукрот ва Афлотун, мамлакатимиздан етишиб чиқсан улкан алломалар Абу Али Ибн Сино, Абу Райхон Беруний асарларида тавсифланган. Декартнинг хизмати ана шу олимларнинг асарларида баён қилинган ҳодисаларни тизим ҳолига келтиришдан иборат бўлди.

Рефлексиянинг инсон фаолиятидаги ўрни муҳимлигини ҳеч ким инкор этмайди. Психологияга оид адабиётларда бундай нуқтаи назарни учратмадик. Айни пайтда рефлексиянинг турли касб вакиллари фаолиятидаги ўрнини ёритишда жиддий нотекисликлар кузатилади. Педагоглар маҳорати шаклланишида рефлексиянинг ролини тадқиқ қилишга бағишлиланган китобла МДҲга аъзо мамлакатларда ўнлаб чоп этилган, шу мавзуда ўнлаб номзодлик ва докторлик диссертациялари ҳам ҳимоя қилинган. Шу билан бирга рефлексиянинг турли касб эгалари, хусусан педагоглар фаолиятининг турли жиҳатлардаги ролини ўрганишга қаратилган методикалар ҳам ишлаб чиқилган (“Ўқитувчи шахси касбий деформациясини ташхислаш методикаси” (Орел В.Е., Андреев С.П.), “Ҳаёт мазмунини ўрганишга йўналтирилган тест” (Д.А.Леонтьев), “Ўзини намоён қилиш даражасини аниқлаш анкетааси” (Н.Ф.Калина) “Касбий қадриятлар” анкетаси (О.С. Ноженкин) ва бошқалар.

Айни пайтда XXI асрнинг дастлабки йигирма бир йили давомида врач касбий маҳорати шаклланишида рефлексиянинг ўрнини ёритишга бағишлиланган бирорта монография ва диссертацияни учрата олмадик. Табиийки, врач касбий фаолияти шаклланишида рефлексиянинг роли мутлақо ўрганилмаган экан, бу мавзуга бағишлиланган методикалар ҳам яратилмаган. Бу ўринда рефлексиянинг врач касбий фаолиятидаги аҳамияти педагог касбий фаолиятидаги аҳамиятидан ҳеч кам эмаслигини, демак, бу жараённи ўрганишга бағишлиланган методикалар ишлаб чиқиши ҳам зарурлигини таъкидлаш жоиз, деб ҳисоблаймиз.

Рефлексия, умуман олганда, одамнинг мулоҳазалари, ўзини кузатиши, руҳий ҳолати ва ўзининг ҳаракатлари ва фаолиятини ўрганишини анлатади. Рефлексия руҳий фаолиятнинг бир тури бўлиб у индивиднинг ички дунёсига қаратилган бўлади. Гегель биринчи бор рефлексияни тафаккурдан ташқари ҳиссиётлар билан боғлашга ҳаракат қилган эди. Бу ҳақда у қуидагича фикр билдирган эди: “Маънавият ривожланишида рефлексиянинг роли улкандир. Рефлексия бевоситаликдан четга чиқищдан бошланади [2].

И.Кантнинг таърифига кўра,” рефлексия тасаввурларнинг билишимиз манбаларига муносабати бўлиб шунга муносиб тарзда уларнинг бир-бирига муносабатини тўғри аниқлаш мумкин” [3].

И.Н. Семенов ва И.С. Ладенколарнинг маълумотига кўра, “у (яъни рефлексия-Э.М.) ижтимоий жиҳатдан ривожланган одамнинг назарий фаолияти шакли бўлиб у ўзининг барча ҳаракатлари ва уларнинг қонуниятларини англашган қаратилгандир” [4].

Шундан келиб чиқиб айтиш мумкинки, врач рефлексияси унинг ўзига, аввалроқ бажарган ҳаракатлари, фаолиятига, руҳий сифатлари ҳамда ҳолатларига қаратилган бўлиб, унинг ўзини ўзи таҳлил қилишга мойиллигини англатади.

Хозирги психология ва тиббий психология фанларида рефлексия врачнинг келажакка эмас, ўтган даврда юз берган терапевтик фаолиятини таҳлил қилиши ва баҳолашини билдиради. Унинг ана шу таҳлили ва баҳолашида ўзига қай даражада танқидий муносабатда бўла олиши, bemorni даволашда қанчалик имкониятларга эга экани, бу имкониятларни бойитиш имониятлари қай даржада эканини ифодалайди. Рефлексия ўтмишга қаратилган бўлса ҳам, усиз келажакдаги фаолиятнинг муваффақиятли бўлишини таъминлаш қийин бўлади.

Рефлексия врачнинг ўзини ўзи бошқаришида муҳим рол ўйнаш баробарида унинг ўзгариб бораётган вазиятга мослашувини, ўзи даволаёган bemornarning даволаниш жараёни самарадорлигини ошириш учун яна нималар қилиш кераклигини белгилаб олишида муҳим аҳамият касб этади. Айни пайтда рефлексия врачнинг терапевтик фаолиятида қайси жиҳатларни ўзгартириш, қандай янги тактикарни кўллаш, қандай фармакологик воситаларни даволаш тизимиға киритиш кабиларни ҳам белгилаб олишига ёрдам беди. Шу билан бирга у bemornlar билан муносабатларни даволаш самарадорлигини оширишга ўйналтириш учун яна қандай чоралар кўриш кераклигини аниқлаб олишга ҳам хизмат қиласди.

Айтиш мумкинки, юқорида баён қилинганларнинг бари врач рефлексияси қаратилиши мумкин бўлган ҳодисалар қанчалик турли-туман эканини ифодалайди. Шу билан бирга у врачнинг жамоадаги касбдошлари билан муносабатлари, bemorni даволашда уларнинг кўмагига таяниши мумкинлиги, ўзи ҳам ҳамкасб жамоадошларига bemornlarни даволашда кўмак бериши мумкинлигини ифодалайди. Врачларнинг bemornlarни даволашда консилиум ўтказишлари ва консилиум натижаларини келажакдаги муолажаларда хисобга олишлари врачларнинг жамоадаги ҳамкорлиги, уларнинг ўзаро муносабатлари ҳам рефлексия предмети бўлиши мумкинлигини билдиради.

Рефлексия врачнинг муолажа жараёнида эгилувчан фикр юритиши, ўзининг фикрларини самралироқ амалга оширишини, bemornlar билан оптималь муносабатлар ўрнатишини таъминлашга хизмат қиласди. Ижоджий ёндошувни талаб қиласиган вазифаларни бажарап экан, врач ўзининг аввалги

тажрибаларини қайта кўриб чиқиш, улардан янада ижобийроқ ва самаралироқ хуносалар чиқаришга ҳаракат қиласди.

Врач рефлексиясининг энг муҳимхусусиятларидан бири унинг муолажа жараёнида бир томондан чеклашга ҳаракат қилса, иккинчи томондан, ижодийлик уни эркинроқ ҳаракат қилишга ундейди. Энди у ўзининг касбий эҳтижларини, бурчини тлароқ ва чуқурроқ англашга ҳаракат қиласди.

Рефлексия ижтимоий-маданий феномен экан у врачнинг касбий маънавияти, касбий қадриятларни тўлароқ тушунишига, уларни табиат ва жамият қонунларига мос равища англашига ёрдам беради.

Рефлексия эвристик усул бўлиб врач томонидан ўз фаолиятини англаш ва таҳлил қилишга йўналтиради. Рефлексиянинг қуидаги турларини фарқлаш мумкин:

-элементар рефлексия. Рефлексиянинг бу туридан кундалик турмушда фойдланилади. Унинг ёрдамида атрофдаги воқе-ҳодисалар вауларга ўзининг муносабати хусусиятлари англашилади.

-илмий рефлексия. Рефлексиянинг бу тури илмий билиш қонуниятлари асосида назарий билимларни таҳлил қилиш ва танқидий ёндошувга йўналтиради.

-фалсафий рефлексия. Бу тур объектив дунё ва онг мавжудлиги ва ривожланишининг энг умумий қонуниятлари ва кишилик маданиятини яхлит ҳолда танқидий ўрганишни тақозо қиласди.

-касбий рефлексия. Рефлексиянинг бу тури турли касб вакиллари томонидан ўз касби обьекти доирасида ўзига ва ўз касбига муносабатини шакллантиради. Касбий рефлексия турларидан бири врач рефлексияси бўлиб у врачнинг ўзига, касбига, bemorlariga hamda hamkasblariiga муносабатларини танқидий таҳлил қилишини тақозо этади. Врач ўзининг тиббиёт тўғрисидаги, bemorlar t'ogrisidagi, hamkasblar t'ogrisidagi, даволаш усуллари ва воситаларидан фойдаланиш йўллари тўғрисидаги билимларни бойитиб бориши ва кўникмаларини мунтазам ривожлантиришини таъминлашга хизмат қиласди.

ХУЛОСА

Врач рефлексиясини шакллантириш ва илмий асосда олиб боришга тиббиёт олийгоҳлари ёки факультетларидаги таълим жараёнида ўргатилиши мақсадга мувофиқ. Ҳозирги қунгача мамлакатимиздаги тиббиёт олийгоҳларида бу йўналишда мақсадга йўналтирилган ишларолиб борилмаган. Бу камчиликларни бартараф этиш мамлакатимиз соғлиқни сақлаш тизимини Янги

Ўзбекистонни яратиш бўйича мамлакатимизда олиб борилаётган улкан ишларнинг мақсадига мос бўлади.

Ушбу тамойил шахснинг ўзини ўзи бошқаришнинг турли даражаларида намоён бўлади: нейрофизёлогиядан шахснинг ўз-ўзини англаш жараёнларини ифодалаб, тартибга солиш ва конструктив функцияларни бажаради ҳамда инсоннинг ички маънавий дунёсининг яхлитлиги ва динамизмини таъминлайди.

REFERENCES

1. Л.В. Лидак, О.С. Погребная. Рефлексия как условие формирования адекватной «Я-концепции» педагога: монография – Ставрополь: СГПИ, 2008. – 128 с.
2. Г.В.Ф. Гегель Энциклопедия философских наук. – М: Мысль, 1974 – Т.1 – 452 с.
3. И. Кант. Критика чистого разума. – М.: Мысль, 1994. – С. 197.
4. И.С. Ладенко, И.Н. Семенов, С.Ю. Степанов. Формирование творческого мышления и культивирование рефлексии / Препринт. – Новосибирск: ИИФФ СО АН СССР, 1990. – С. 117.